GRUPA ŻÓŁTA

Wiosna w ogrodzie (06.04 – 09.04.2021 r.)

Opracowała: Dagmara Lis

Kochane dzieci! Wiosna już na dobre rozgościła się wokół nas! Na pewno z tego korzystacie i spędzacie dużo czasu na dworze. A czy rozglądacie się, co dzieje się teraz w przyrodzie? Obserwowaliśmy niedawno ptaki i Pan Daniel podczas spotkania mówił, że ptaki zaczynają wracać i śpiewać, gdy robi się ciepło i gdy dzień jest coraz dłuższy, bo mają więcej czasu na szukanie jedzenia. Ale gdzie kryje się to jedzenie? I jak rośliny nudzą się do życia? Warto się temu przyjrzeć :)

Drodzy Rodzice! Poniżej kilka propozycji aktywności. NIektóre z niech to działania praktyczne w ogrodzie albo na balkonie lub parapecie. Zajęcia praktyczne są tak samo ważne jak wstęp do nauki czytania i pisania, bo uczą dzieci poczucia obowiązku, rozwijają empatię i umiejętność współpracy. Życie więc dobrego czasu nauki, ale i dobrej wspólnej zabawy!

WTOREK: KWIATY Z CEBULI

1. **Różne cebule - zabawa dydaktyczna.** O cebuli już rozmawialiśmy w przedszkolu (może dzieci nawet pamiętają rebus, który wspólnie rozwiązywaliśmy?), ale nie zdążyliśmy utrwalić wiedzy i włączyć wszystkich elementów, zapraszam więc do wspólnej zabawy. Jeśli mamy taką możliwość **przedstawiamy dziecku różne cebule jadalne (białą, szalotkę, dymkę) i cebulę kwiatową (np tulipana)**. Dzieci porównują je, opisują ich kształt, badają budowę, obierają, wąchają. Wybierają odpowiedni podpis (wydrukowany lub napisany przez nas drukowanymi literami): CEBULA JADALNA, CEBULA KWIATOWA i przyporządkowują (**jeden podpis do jednej cebuli**). Następnie zadajemy dziecku pytanie: co jest cebuli potrzebne do życia? Dziecko odpowiada na podstawie swojej wiedzy (ziemia, słońce, woda, ciepło), następnie wkładamy cebule do doniczek z ziemią i ustawiamy na parapecie.

2. **Gdzie słychać C? Zabawa słuchowa.** Wypowiadamy różne słowa. Gdy dziecko usłyszy słowo z głoską „C” (musi być wyraźnie słychać „C”, nie „Ć”, czyli nie może być np. wyraz „cisza”) podskakuje albo klaszcze. Pytamy dziecko, gdzie było „C” w tym wyrazie - na początku, w środku czy na końcu? Dzieci znają tę zabawę z przedszkola, więc powinny szybko złapać :) następnie pokazujemy dziecku wycięte karteczki z obrazkami (albo po prostu bez drukowania, na monitorze) i prosimy, by wybrało te obrazki, na których są rzeczy posiadające głoskę „C”.

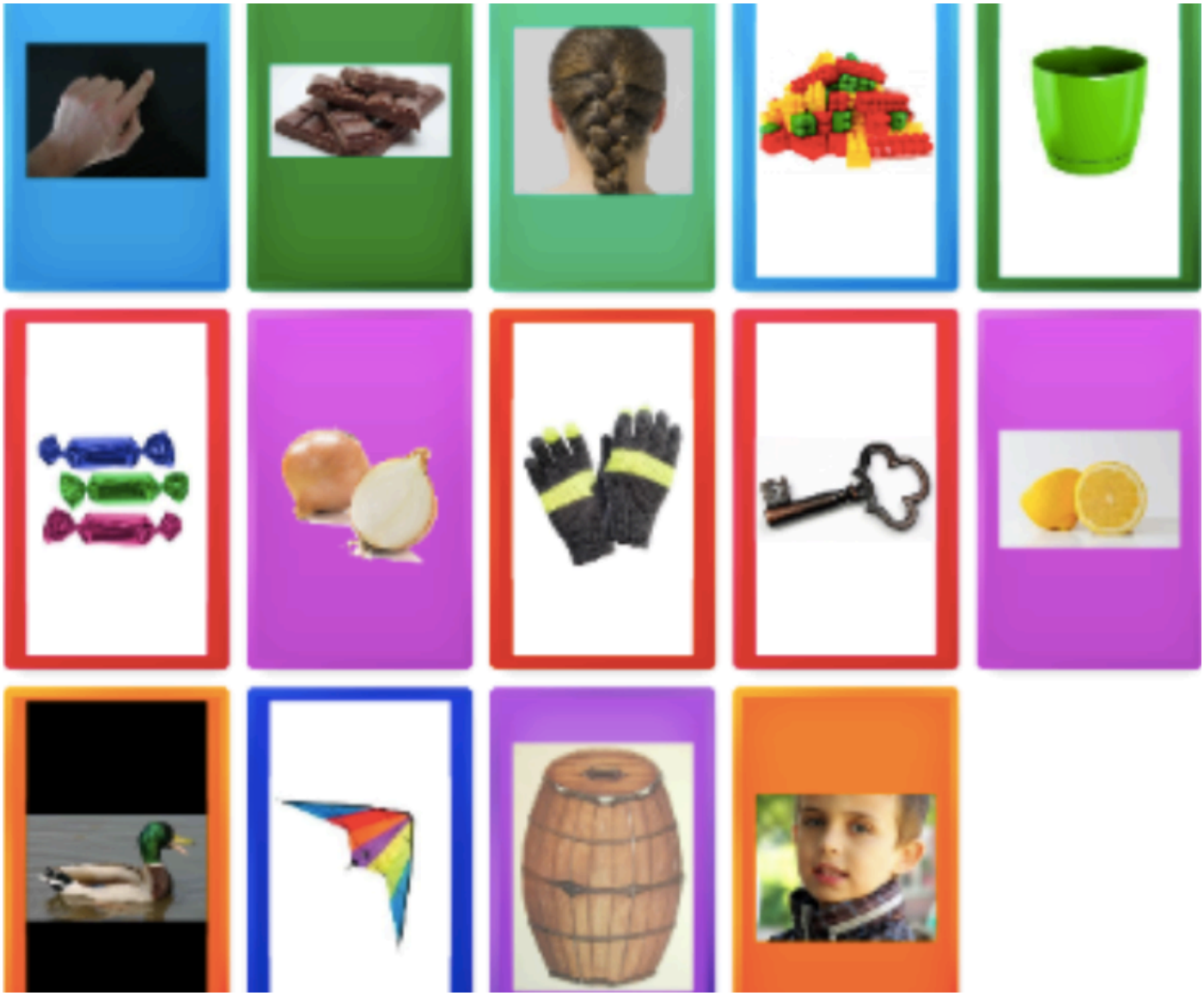

3. Monografia litery „c”. Gdy mamy już wybrane obrazki z „c” z poprzedniego zadania, prosimy dziecko by podzieliło nazwy obrazków (np. „Klocki”) na sylaby, a następnie na głoski; liczymy sylaby, liczymy głoski, prosimy dziecko, by wymyśliło kilka swoich własnych wyrazów rozpoczynających się głoską „C”. Jeśli dziecko dobrze słyszy głoskę „C”, możemy wprowadzić literę, pokazując ją np. Na takiej planszy jak poniżej, na której pokazane są litery drukowane (takie, jakie dziecko będzie czytać w szkole) oraz pisane (takie, jakie będzie pisać). Zaznaczone są też osobnymi kolorami samogłoski i spółgłoski (dzieci znają ten podział, więc nie powinny mieć problemu z odpowiedzią na pytanie: jakie są samogłoski w wyrazie „cebula” i wskażą i przeczytają czerwone głoski :)

Pod planszą wklejam również kierunki pisania litery - zwracamy dziecku uwagę od razu, że pisać zaczynamy od góry; w przedszkolu najpierw dzieci wodzą palcem po literze na planszy kilkakrotnie, tak jak pokazują strzałki, następnie rysują literę w piasku kinetycznym albo lepią z ciastoliny, a na końcu przechodzą do pisania na karcie pracy - można skorzystać z tych załączonych poniżej :)

C c C c

cebula

cukier

cynamon

cytryna

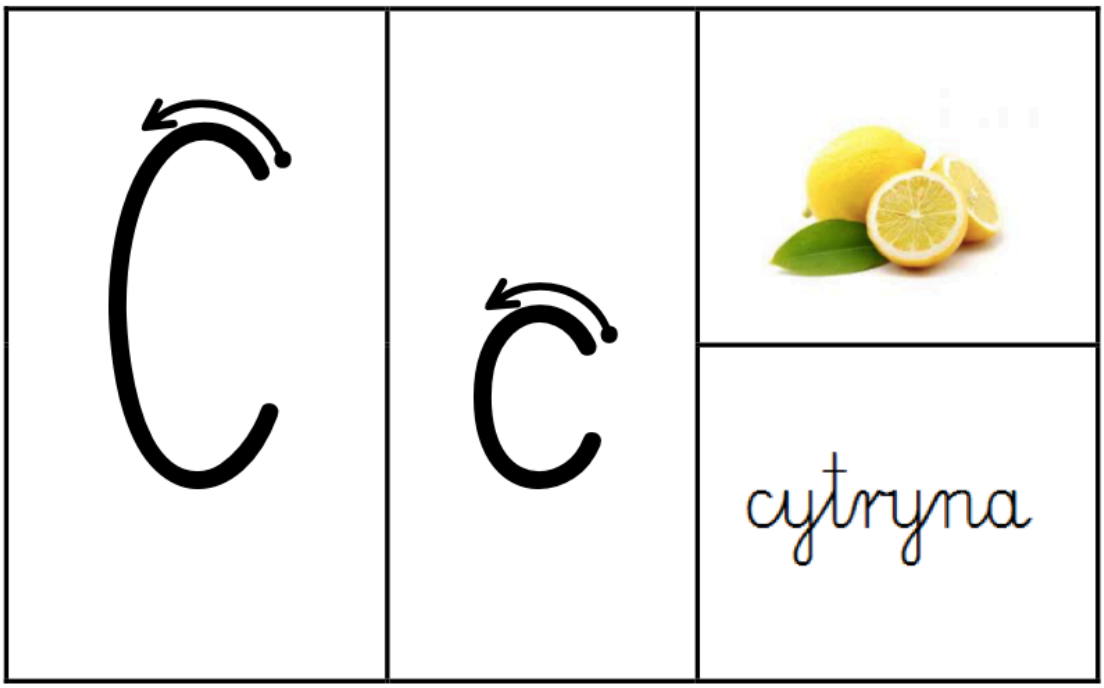

C c

C C C C C C C C C C C C C C C

C C C C C C C C C C C C C C C

C C C C C C C C C C C C C C C

c c c c c c c c c c c c c c c c c c c c c

c c c c c c c c c c c c c c c c c c c c c

I jeszcze, dla chętnych oczywiście, literka „c” w sylabach (NIE MUSIMY WSZYSTKIEGO ROBIĆ TEGO SAMEGO DNIA):

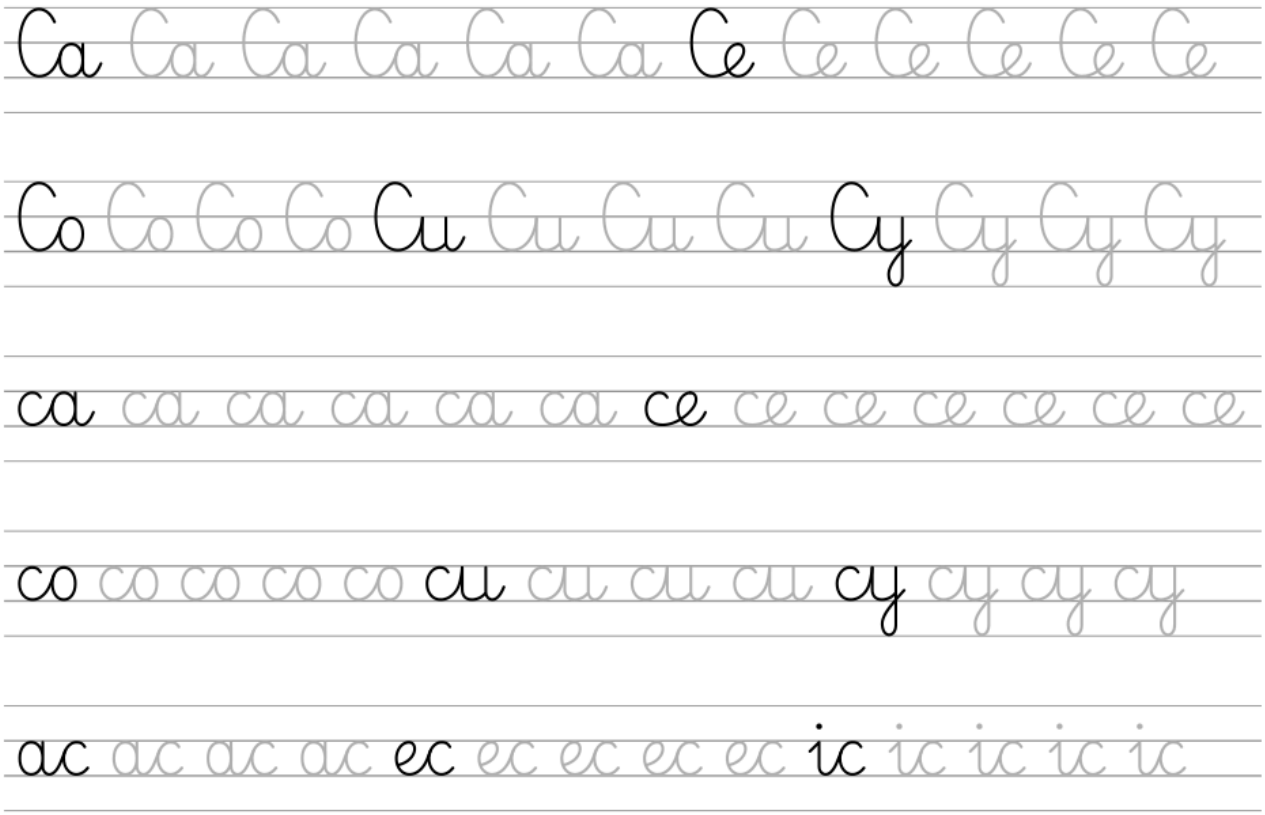

4. Łapiemy kolory - zabawa orientacyjno-porządkowa. Jedna osoba (najpierw dorosła, potem można się zmieniać) stoi, reszta uczestników (lub uczestnik) może poruszać się po pomieszczaniu, np. w rytm granej w radio piosenki. Gdy osoba prowadząca robi pauzę w muzyce i podaje nazwę koloru, reszta musi natychmiast dotknąć czegoś w tym kolorze, co znajduje się w pomieszczaniu. Jeśli uczestników jest więcej niż jeden, jest trudniej, bo dwóch uczestników nie może dotknąć tej samej rzeczy ;)

ŚRODA: ZAKŁADAMY WIOSENNĄ HODOWLĘ

1. Tajemnica małego nasionka – słuchanie opowiadania Joanny Wasilewskiej.

Tajemnica małego nasionka

Było sobie ziarenko. Ziarenko było maleńkie i słabe. Bało się, że zjedzą je ptaki, albo polna myszka. Ale zaopiekował się nim ogrodnik, który był duży i silny. Chodził po ogrodzie z łopatą i kopał ziemię. Włożył ziarenko do świeżo skopanej ziemi. A tam pod ziemią było ciemno, ciepło i cicho. „Teraz sobie pośpię" – pomyślało ziarenko. Leżało spokojnie przez jakiś czas, aż nagle poczuło, że wokół zrobiło się mokro. Ach! To pewnie ogrodnik podlał ziemię! Rozzłościło się okropnie. Ze złości zaczęło się nadymać i pęcznieć tak mocno, aż pękło. Ale nic złego się nie stało. W miejscu pęknięcia pojawił się mały, biały kiełek. Małe ziarenko zaczęło szybko rosnąć. Ogrodnik podlewał je, a słońce ogrzewało swoimi promieniami i w niedługim czasie zamieniło się w piękny, kolorowy kwiat.

Rozmowa dotycząca treści opowiadania: Kto zaopiekował się ziarenkiem?; Co zrobiło ziarenko w ziemi?; Dlaczego ziarenko się rozzłościło i co zrobiło ze złości?; Co pojawiło się w miejscu pęknięcia?; Co wyrosło z ziarenka?.

2. Zakładamy hodowlę - zadanie praktyczne. To, jak ziarenka pękają, można było już obserwować na przykładzie rzeżuchy, ale ziarenka te są dość małe i trudno dostrzec wszystkie szczegóły. Dlatego zachęcam Was

dziś do założenia wiosennej hodowli i codziennej obserwacji. Może to być ziarenko fasoli jaś położone na gazie, owiniętej gumką recepturką na szklance; może to być pestka awokado, w która wbija się wykałaczki, tak, żeby była w połowie zanurzona w wodzie. Nie musi to być też roślina z pestki - możemy wyjaśnić dziecku, że np. Pelargonie nie muszą rosnąć od ziarenka, ale można je rozmnożyć przez odcięcie górnych pędów i ukorzenienie. Można też zostać przy temacie cebuli i posadzić cebulę, żeby wyrósł nam szczypiorek :) Pozostawiam zupełną dowolność i mam nadzieję, że wyrosną Wam wspaniałe roślinki :)

UWAGA! WARTO ZASADZIĆ WIĘCEJ NIŻ JEDNĄ ROŚLINĘ (NAJLEPIEJ 3), PRZYDA SIĘ TO DO EKSPERYMENTU OPISANEGO W PIĄTEK! :)

3. Gdzie jest „C”? Zabawy rozwijające percepcję wzrokową i przygotowujące do nauki czytania. To zadanie możecie robić codziennie - chodzi w nim o wyszukiwanie literki C w tekście, np. W opowiadaniu o ziarenku, które jest powyżej albo w tytułach gazet, nazwach produktów nadrukowanych na opakowaniach; gdy dziecko nie ma problemu z odnalezieniem litery, wprowadzamy elementy czytania. Krótką zabawą, podczas której przedszkolak nie zdąży się zniechęcić, jest składanie słów z sylab. Drukujemy lub piszemy odręcznie poniższe sylaby. Wycinamy małe karteczki i odwracamy sylabą pod spód na stole. Zabawa polega na tym, że dziecko i rodzic (lub więcej uczestników) po kolei odkrywają dwie karteczki (trochę jak w memory) układają je przed sobą i próbują odczytać „wyraz” który powstanie (pamiętamy, by dziecko czytało od lewej do prawej). Jeśli ta zabawa jest prosta dla dziecka, można wprowadzić trudniejsze sylaby, np. Wyrazy z „C” podzielone na sylaby, tak jak niżej, wtedy gramy jak w prawdziwe menory, musimy odnaleźć brakującą sylabę do pary:

CA CE CI CO CU CY

CA CE CI CO CU CY

CE GŁA KLO CKI C U

KIER OW CA PA JAC

KU CYK LI PIEC SER

CE TA CA PRA CA

4. „Kto lub co jeszcze rośnie na wiosnę?" – rozmowa na podstawie doświadczeń dzieci i wiersza Danuty Gellnerowej.

Przedszkolaki

Przedszkolaki wiosną bardzo szybko rosną.

Potem znów, jak wiecie, podrastają w lecie.

A pod jesień już za małe
są buciki i sandały.

Krzesełko w przedszkolu robi się za niskie –
to znak, że czas do szkoły wyruszyć z tornistrem.

Rozmawiamy o tym, że nie tylko rośliny rosną, ale i ludzie (do pewnego wieku;). Jeśli mamy w domu miejsce, w którym kreseczkami zaznaczamy wzrost dziecka, możemy dziś zaznaczyć kreskę. Możemy też pobawić się w zabawę „kto jest wyższy", po kolei dobierać w pracy i decydować: wyższy jest brat czy siostra? Mama czy tata? Babcia czy dziadek?

CZWARTEK: PORZĄDKI W OGRÓDKU

1. Wiosenne porządki – praca z wierszem Jana Brzechwy.

Wiosna w kwietniu zbudziła się z rana,

Wyszła wprawdzie troszeczkę zaspana,

Lecz zajrzała we wszystkie zakątki:
– Zaczynamy wiosenne porządki.

Skoczył wietrzyk zamaszyście,

Poodkurzał mchy i liście.
Z bocznych dróżek, z polnych ścieżek

Powymiatał brudny śnieżek.
Krasnoludki wiadra niosą,

Myją ziemię ranną rosą,

Chmury, płynąc po błękicie,

Urządziły wielkie mycie,
A obłoki miękką szmatką

Polerują słońce gładko,
Aż się dziwią wszystkie dzieci,

Że tak w niebie ładnie świeci.
Bocian w górę poszybował,

Tęczę barwnie wymalował,

A żurawie i skowronki

Posypały kwieciem łąki,

Posypały klomby, grządki,

I skończyły się porządki.

Rozmowa dotycząca treści wiersza: Co zarządziła wiosna?; Kto uczestniczył w wiosennych porządkach?; Jakie czynności wykonywały poszczególne postacie?; Dlaczego wszyscy dookoła robią wiosenne porządki?; Czy my w domu też robimy wiosenne porządki?; Na czym one polegają? Dlaczego należy dbać o higienę otoczenia?; Co kryje się w brudzie?

2. Praca z obrazkiem przedstawiającym wiosenne prace w ogrodzie – wyjaśniamy, że porządki w ogrodzie są bardzo ważne, by rośliny mogły rosnąć bujnie przez całą wiosnę i lato. Oglądamy ilustrację, zadajemy pytania, np.: Jakie prace należy wykonać wiosną w ogródku?; Do czego służą... (wymieniamy po kolei nazwy narzędzi ogrodniczych)? Ilustracje można oczywiście pokolorować, jeśli mamy jeszcze tusz w drukarce ;)

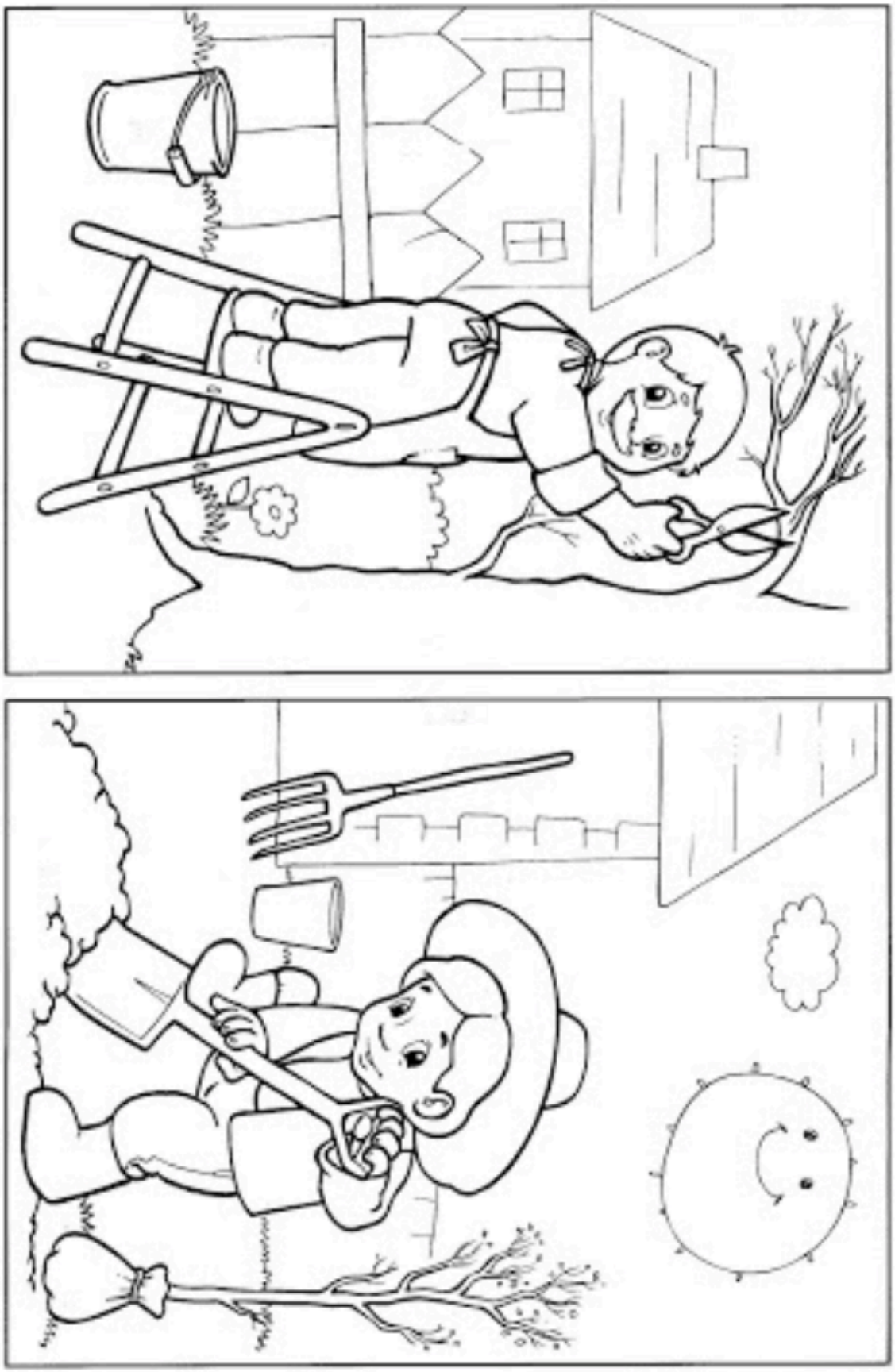

Jakie prace wykonujemy na wiosnę w ogrodzie?

3. **„Praca w ogródku” – zabawa naśladowcza.** Opowiadamy historyjkę, którą dzieci ilustrują ruchem: Dzieci poszły na wycieczkę do ogrodu. Wzięły ze sobą ciężkie skrzynki z narzędziami. Najpierw wyjęły szpadle i skopały ziemię, następnie zagrabiły grządki, łopatą rozrzuciły nawóz. Na przygotowanej ziemi posiały nasionka. Nosiły wodę w konewce i podlewały grządki. Sekatorem poobcinały wystające w górze gałęzie jabłoni i gruszy. Z obciętych gałęzi zrobiły ognisko i upiekły kiełbaski. Na koniec dzieci powąchały pierwsze wiosenne kwiaty i zmęczone wróciły do przedszkola.

4. **„Odczytywanie szeregów” – zabawa dydaktyczna.** Do tej zabawy można wykorzystać prawdziwe narzędzia ogrodnicze albo przybory służące do prac porządkowych w domu, lub wycięte karteczki z poniższymi obrazkami. Ustawiamy przedmioty/karteczki w szeregach – najpierw 4-elementowe, później coraz większe, aż do 7-elementowych. Na początku dzieci odgadują po kolei nazwy przedmiotów i starają się zapamiętać ich ustawienie. Następnie rodzic zmienia kolejność przedmiotów – dzieci mają wskazać różnice i ustawić przedmioty w pierwotnym położeniu. Można się zmieniać, teraz to dziecko może zmienić kolejność i sprawdzić, czy Rodzic ustawi pierwotną kolejność :)

5. **Ostatnie zadanie to oczywiście praktyka -** jeśli mamy ogród, zapraszamy dziecko do wspólnej pracy; jeśli nie, możemy zadbać o rośliny w domu (poprosić dziecko żeby je podlało, znalazło zeschnięte listki, sprawdziło, czy któraś roślina nie potrzebuje podpórki. Możemy też przejść się na spacer i przyjrzeć ogródkom w okolicy, zgadywać nazwy roślin, szukać kolorów itp.

PIĄTEK: CO SIĘ DZIEJE W SZKLARNI

1. **„Gdzie co jest?" – zabawa dydaktyczna, ćwiczenie orientacji w przestrzeni.** W różnych miejscach w pokoju umieszczamy zabawki: np. misia na półce, lalkę w wózku, samochód obok garażu, bączek na stole, grę obok misia. Prosimy dziecko, aby przyjrzało się uważnie wskazanym zabawkom i powiedziały, gdzie się znajdują. Następnie dzieci układają zabawki w różnych miejscach i proszą innych domowników, by określiły miejsce położenia danej zabawki. Podkreślamy określenia położenia: na, w, obok, na, za, przed.

2. **„Robimy porządek na grządce" – zabawa dydaktyczna.** Przygotowujemy siedem pojemników, np. po jogurcie, które wykorzystamy jako pojemniki na fasolki (przynajmniej 28 sztuk). Na każdym z pojemników naklejamy/piszemy markerem kolejną cyfrę od 1 do 7. Polecenia rodzica: Przelicz pojemniki. Ustaw pojemniki w kolejności od najmniejszej wskazanej cyfry do największej. Włóż do każdego pojemnika tyle fasolek, ile wskazuje cyfra. Ile jest RAZEM fasolek w pierwszym i trzecim pojemniku? Ile jest RAZEM fasolek w drugim i piatym pojemniku? Ile jest RAZEM fasolek w drugim, czwartym i szóstym pojemniku? Spróbuj przeliczyć wszystkie fasolki. Oczywiście każde działanie ilustrujemy pisemnie, czyli po pierwszym poleceniu dziecko próbuje samo zapisać: 1 + 3 = 4, i tak po każdym poleceniu. Staramy się z polecenia na polecenie zwiększać trudność zadań.

3. **„Jasno, ciepło, mokro" – eksperyment**. Rodzic prowadzi rozmowę dotyczącą warunków, w jakich powinny wzrastać rośliny (odpowiednie naświetlenie, woda, właściwa temperatura). Odwołuje się do doświadczeń dziecka, pomaga mu zrozumieć, co jest potrzebne do życia roślinom, tłumaczy, dlaczego ogrodnicy budują szklarnie. Proponuje dzieciom eksperyment. Wykorzystujemy przygotowaną wcześniej uprawę fasoli/cebuli/co tam jeszcze macie. Dzieci wybierają jeden pojemnik i ustalają, że ta roślina nie będzie miała wody (dzieci oznaczają ją piktogramami). W następnym pojemniku rośliny nie będą miały światła (należy je nakryć stożkiem z czarnego brystolu i oznaczyć piktogramem). Rodzic podkreśla, że nie wolno zdejmować stożka. Pozostałe rośliny będą miały światło, ciepło i wodę. Dzieci codziennie o określonej porze obserwują rośliny i rysują ich wygląd w kalendarzu obserwacji. Uwaga: w celu zaobserwowania wpływu temperatury na rozwój roślin jeden pojemnik można wystawić za okno.

4. **„Ciepło – zimno?" – zabawa dydaktyczna, np. na wspólne popołudnie ;)** Jeden z domowników opuszcza pokój, a pozostali uczestnicy muszą schować wybrany przedmiot. Gdy przedmiot jest już dobrze ukryty, osoba wraca do pokoju, a reszta podpowiada szukającemu, mówiąc ciepło, jeśli zbliża się do szukanego przedmiotu, lub zimno, gdy się od niego oddala. Jeśli jest bardzo blisko szukanego przedmiotu, wówczas pozostałe dzieci krzyczą gorąco. Gdy za bardzo się oddali, krzyczą mróz.